

til Loven. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Hjørring noget modbeviser sin Paastand med Bemærkningen om, at man i Hirtshals gør Krav paa at blive regnet for en Plads med bymæssig Bebyggelse, og at dette ogsaa sker med Hensyn til de forskellige offentligt-lige Forhold, som gælder for en saadan Plads. Naar det er Tilfældet, forekommer det mig, at Byen maa tage Konsekvenserne deraf og lade sig sammenstille med andre Pladser med bymæssig Bebyggelse, og i det Forhold er det da givet, at der ikke i Hirtshals findes noget Areal, som kan siges at være stærkt bebygget eller overbebygget, selv om der blev bygget 5—6 Gange saa meget, som der er bygget i Øjeblikket. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at samtlige Arealer, som findes deroppe, er lidet bebyggede.

Men det ærede Medlem gik videre i sin Tale forleden, idet han hævdede, at den Indstilling, der skulde være afgivet til Ministeriet af Kommissionen, kun stammede fra et Mindretal af Kommissionens Medlemmer. Jeg ved ikke, hvordan det skulde gaa til, at en Kommission kunde gøre Indstilling, naar det kun drejede sig om en Mindretalsindstilling. Det forekommer mig, at den Indstilling, der kommer fra en Kommission til Regeringen, maa være Fler-tallets. Det ærede Medlem var imidlertid ikke heldig med at gengive, hvad der er sket i denne Sag, og jeg beklager det saa meget mere, som jeg ved, at det ærede Medlem var til Stede og hørte Protokollen blive oplæst den Dag, da Forhandlingerne fandt Sted. Hvad der skete, var, som jeg allerede har nævnt, dette: Der møder en hel Del Mennesker for at protestere mod, at Ekspropriationsforretningen foretages, og de gør det under Paaberaabelse af, at den strider imod Loven. Med Hensyn til dette har tre af Kommissionens Medlemmer udtalt, at de „ønskede at bemærke, at de ikke mente at kunne tage bestemt Standpunkt med Hensyn til det rejste Spørgsmaal om, hvorvidt Loven giver Hjemmel for Ekspropriation af de til den mere samlede Bebyggelse hørende Ejendomme, hvis Erhvervelse ikke nødvendigøres af selve Havne-Anlægget og de dertil sig knyttende Vejforbindelser m. v.“ Det er altsaa et Spørgsmaal om Lovfortolkning, disse Herrer ikke mener at kunne tage Stilling til. Jeg har set saaledes paa det, at det er et Spørgsmaal, som Kommissionen ikke skal afgøre, det kan ingen andre end Ministeriet afgøre; det forekommer mig i det hele, at det maa være Ministeriets Sag at fortolke en Lov.

Derefter følger der en Bemærkning i Protokollen, som jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til. Efter at det altsaa er udtalt, at disse tre Medlemmer ikke mener at kunne tage Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt Loven giver Hjemmel for Ekspropriationen hedder det: „Bortset herfra“ — altsaa fra det lovmæssige — „kunde hele Kommissionen tiltræde den foreliggende Plan til Arealerhvervelse, idet man dog fandt at maatte udsætte Besigtigelsen med Hensyn til den nøjagtige Fastsættelse af den sydlige Grænse for Erhvervelsen, indtil nærmere Opmaaling var sket, ligesom Kommissionen bemærkede, at der mulig for enkelte Ejendommers Vedkommende kunde vise sig at foreligge saadanne særlige Forhold, at deres Erhvervelse ikke kunde antages at være i Statens Interesse.“ Hermed turde det være fastslaaet, at hele Kommissionen er enig med Regeringen i, at den foreliggende Plan til Arealerhvervelse bør følges — det staar der udtrykkeligt her. Derfor synes jeg, at det ærede Medlem fra Hjørring (Vanggaard) burde have refereret det, der skete deroppe, paa en ganske anden Maade, end han gjorde. Der er ingen Uenighed i Kommissionen med Hensyn til, hvad der bør eksproprieres; det eneste, der er — jeg vil ikke sige Uenighed om, for Spørgsmaalet har i det hele taget ikke været diskuteret — men det eneste, der siges, er, at tre Medlemmer mener ikke at kunne tage Standpunkt med Hensyn til Lovfortolkningen.

Nu ved jeg ikke, hvorledes dette Spørgsmaal vil blive endelig ordnet, men jeg tror, det havde været heldigere for Sagen, om det ikke var blevet taget op paa saa agitatorisk Vis, som sket er. Efter hvad jeg har erfaret, skyldes den Frygt, som Beboerne i Hirtshals har faaet, i nogen Grad et vistnok meget løst Rygte. Det fortælles, at en af de Herrer, der som Ministeriets Raadgivere har været sendt op for at se paa Forholdene, forinden der blev taget Bestemmelse om Ekspropriationen, skal have sagt, at en Pris af 20 pCt. over Ejendomsskylden vilde være den rette, og denne Udtalelse har man saa bragt videre, saa at Folk er blevet bange for, at noget saadant skulde være afgjort paa Forhaand. Men det tyder kun paa, at man ikke kender til den Slags Forretningers Gang, thi en saadan Bestemmelse kan ikke være taget forud for en Ekspropriationsforretning.

Der er ogsaa blevet agiteret meget stærkt i visse Blade med et Slagord om, at man vilde drive Folk fra Hus og Hjem. Jeg tror ikke, det nogen Sinde har været